

missionen i sin Virksomhed har lidt et uerstateligt Tab ved en ubmærket Mands uventede Dødsfald, som visnok rundt omkring har vakt ualmindelig stor og dyb Sorg; men det tør haabes, at dette sørgelige Dødsfald ikke vil øve nogen hæmmende Indflydelse paa Commissionens Gverv. Jeg for mit Vedkommende, der har den Ære at være Medlem af den nævnte Commission, fastholder idetmindste det Haab, at der ikke skal gaae Nar hen, inden Commissionens Arbejde bliver færdigt. Det er imidlertid en Selvfølge, at der i en saadan ny Criminalloobog maa optages Bestemmelser om Straffearterne og de forskjellige Straffes Udstaaelse, og i den nye Straffelov, hører ogsaa ogsaa, efter min Mening, Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde Forbedringshuusstraf eller overhovedet offentlig Straf skal udstaaes i Enkeltcelle og i hvilke ikke, hjemme. Min Mening er derfor den, at det i nærværende Lovudkast kun skulde opstilles som noget Foreløbigt, at der gives Justitsministeriet denne efter min Mening extraordinaaire Myndighed til, uden foregaaende Dom at bestemme, at en Straffefange skal udstaae Straffen paa en særegen Maade.

Jessen: Jeg vilde blot gjøre den Bemærkning, at jeg aldeles ikke kan være enig i den Betragtning, som den sidste ærede Rigsdagsmand, der havde Ordet, gjorde gjældende, idet det forekommer mig at være umuligt haade for Domstolene og for en Straffelov at fastsætte de Betingelser, under hvilke et vist bestemt Individ kan qualificere sig til at underkastes en Isolationsstraf eller ikke. Jeg troer, at ingen Anden kan sælde en begrundet Dom derom end den, som har Leilighed til, daglig, Time for Time at iagttage det vedkommende Individ; hvilken Indflydelse denne Isolationsstraf vil have paa det enkelte Individ kan ikke erfares uden ved en stadig fortsat Sagttagelse, og jeg vil derfor — jeg veed rigtignok ikke, om det er den ærede Rigsdagsmands Mening at ville stille noget bestemt Forslag i den Retning, han udtalte sig — dersom et saadant Forslag skulde blive stillet til denne Lov, idetmindste efter den Dverbevisning, jeg har, ansee det for min Pligt, paa det Bestemteste at bekæmpe det.

Klein: Jeg antager, at den sidste ærede Rigsdagsmand har misforstaaet mine Udtalelser. Det skulde idetmindste foriindre mig, om han ikke maatte dele den Anskuelse, at de Omstændigheder, der kunne fastholdes ved almindelige Regler som bestemmende Valget af Straffeararten, ogsaa bør fastholdes af Lovgivningen og derefter følges af Domstolene. Jeg erkjender, at der i den her omhandlede Henseende er Hensyn at tage, som umulig kunne fastsættes ved Lov eller overlades til Domstolenes Paakjendelse i de enkelte Tilfælde, nemlig de Hensyn, der beroe paa Individernes forskjellige physiske eller psykiske Tilstand; men der er andre Momenter af en herfra forskjellig Charakter, som jeg ikke indseer at der kan være noget til Hinder for at fremsætte i Loven, og det er da navnlig saadanne Hensyn, som Justitsministeriet selv i Motiverne til det forelagte Lovudkast har anført, nemlig Hensynet til Alderen, Hensynet til, om der har fundet Tilbagefald Sted eller ikke, og jeg tillod mig at nævne som et tredje Moment Hensynet til Forbrydelsens Bestaaffenhed. Da jeg atter har faaet Ordet i denne Sag, maa jeg maasse med det Samme med Hensyn til det her reiste Spørgsmaal bevære en Ytring, der findes i Motiverne til det andet Lovudkast, der staaer opført paa Dagsordenen for idag, og som staaer i den nærmeste Forbindelse med hvad her er under Dmtale. Det udtales nemlig i Motiverne til det andet Lovudkast som en Forudsætning, at flere Tilfælde, hvori der nu er bestemt Tugthuusarbejde, i Fremtiden vilde blive belagte med Straf af Forbedringshuusarbejde, og der synes fremdeles at ligge den Forudsætning til Grund for Motiverne til det andet Lovudkast, at en lignende Udskillelse vil blive gjort i Fremtiden som den, der nu finder Sted mellem Forbedringshuusarbejde og Tugthuusarbejde, nemlig hvad Tiden angaaer, saaledes at Tugthuusarbejde kun skulde idømmes paa lænere Tid og Forbedringshuusarbejde paa kortere Tid. Jeg kan for Diebliffet kun udtale, at saavidt jeg veed, kan det ingenlunde betragtes som givet, at Forholdene vilde stille sig saaledes; jeg troer tværtimod, at der for Diebliffet er ikke liden Udfigt til, at man vil foreslaae Sagen ordnet paa en anden Maade, navnlig saaledes, at